

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับขวัญในการทำงาน

จากการศึกษาด้านกว้างเกี่ยวกับขวัญ พบว่าได้มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของคำว่าขวัญ ดังต่อไปนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตร โภจน์ (2535) ได้ให้ความหมายของขวัญว่า เป็นสถานการณ์ทางจิตใจ ที่แสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความกระตือรือร้น ความอ่อนโยน ความเมตตา ความภูมิใจ ความหวาดระแวง ขาดความเชื่อมั่น ขวัญจึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อม คนที่มีขวัญดี จึงสังเกตได้จากความกระตือรือร้นในการทำงาน เดินไปที่จะทำงานกู้ข้อบังคับของหน่วยงาน พยายามปฏิบัติให้บรรลุจุดหมายและอื่นๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีผลดีต่อริบัท ขวัญไม่ดีก็พบจาก ความห้อเห้ เมื่อหน่าย ขาดความเดินทางที่จะทำงาน ไม่อยากรับผิดชอบ

คงศักดิ์ พงษ์มณี (2541) ได้อธิบายว่า ขวัญ หมายถึงสภาพทางจิตใจของบุคคล กลุ่มบุคคล ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานแล้วแสดงออกมาในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ และมีผลกระทบต่อ การปฏิบัติงานในองค์การทำงานทำให่องค์การนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้

ศจ. อันันต์นพคุณ (2543: ออนไลน์) กล่าวว่า ขวัญ หมายถึง สภาพจิตใจหรือความรู้สึกของ บุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงลักษณะการทำงานที่มีความ กระตือรือร้น มีความตั้งใจ มีความพึงพอใจ มีความสุขสนุกกับการทำงาน มีกำลังใจที่จะปฏิบัติงาน ตามความต้องการและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรร่วมกัน

สัมพันธ์ แหล่งป่าหมุน (2543: ออนไลน์) กล่าวว่า ขวัญหมายถึงความพยายามเพื่อต่อสู้กับ อุปสรรคต่าง ๆ ที่มาขัดขวางจนสุดความสามารถและพยายามไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ ตั้งเป้าหมายไว้เป็นความพึงพอใจร่วมกัน หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มในอันที่จะทำ ให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์

เสนาะ ติยะร (2543) อธิบายว่า ขวัญ คือสภาพทางใจที่สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของ คนหรือเป็นความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมของคนต่อการทำงาน เช่น อารมณ์ ความกระตือรือร้น ความหวัง และความตั้งใจ ขวัญจึงเป็นสภาพอย่างหนึ่งของจิตใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคลหรือ กลุ่มคนแต่เมื่อทิชิพภานุกูลนักบัณฑิตสภาพทางจิตใจนี้จะเป็นสิ่งกำหนดกำลังใจในการทำงานที่มีผล โดยตรง เป้าหมายในการทำงานของคนและกระบวนการขององค์กร

กมลรัตน์ ชนพงรักษ์ (2544) อธิบายว่า ขวัญและกำลังใจในการทำงาน หมายถึง สภาพ จิตใจของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ความรู้สึกหรือความนึกคิดที่ได้รับอิทธิพล แรงกดดัน หรือสิ่งร้ายจาก

ปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมในองค์กรที่อยู่รอบตัวผู้นี้น แลจะมีปฏิริยาต่อกลับคือ พฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งมีผลโดยตรงต่องานของผู้นี้น

สร้อยคระฤด (ติวyananท) อรรถมาณะ (2545) กล่าวว่า ขวัญคือหัวใจ ความตั้งใจ แรงจูงใจ หรือการกระตุ้นที่มีในหมู่สมาชิกของกลุ่มในการปฏิบัติงานเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเต็มใจและด้วยความมานะนาკบั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ที่เป้าหมายของกลุ่มสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล นอกรากนี้ขวัญยังเกี่ยวข้องกับความรู้สึกแห่งการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตลอดจนมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์กร ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานทุกระดับ

รุ่งรัตน์ พานธรงรักษ (2548) ได้อธิบายว่า ขวัญหมายถึงความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานในองค์กร โดยสะท้อนให้ทราบว่าสมาชิกมีความตั้งใจที่จะร่วมมือกันทำงานด้วยความกระตือรือร้น มีความอบอุ่นใจในการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในองค์กรของตนรวมทั้งมีความมั่นใจในอนาคตการทำงาน

ความสำคัญของขวัญ

ในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยพนักงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เพราะเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานทุกขั้นตอนของการบริหาร ถ้าให้กันดี มีความขยันขันแข็ง มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพสูง แต่ถ้าพนักงานมีแต่ความเบื่อหน่าย ขาดความรับผิดชอบ แสดงให้เห็นว่าพนักงานเหล่านั้นขาดขวัญในการทำงาน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้อง ส่งเสริม บำรุงขวัญของผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีขวัญคือญี่่่งเอย เพราะ ขวัญเป็นสิ่งสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่การงานของและคน คนที่มีความรู้ความสามารถสูง รวมทั้งมีอุปกรณ์เครื่องใช้อุปกรณ์ แหล่งเงินทุน และเพียงพอที่จะไม่เป็นหลักประกันได้รับ ผลงานที่ได้รับจะมีคุณภาพและปริมาณสูงสุดดังที่คาดหวังไว้ แต่ยังขึ้นอยู่ว่าคนเหล่านั้นมีความกระตือรือร้น มีความพึงพอใจในงานที่ทำ และขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะร่วมกับหน่วยงาน ได้มากน้อยเพียงใดอีกด้วย (ศ. อนันต์พคุณ, 2543)

สัมพันธ์ แหล่งป่าหมุน (2543: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความสำคัญความสำคัญของขวัญและกำลังใจในการทำงานดังนี้

1. ทำให้เกิดความร่วมนื้อในการทำงานอย่างสมานฉันท เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
2. สร้างความครั้งรักษากติ มีความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะและองค์กร
3. เก็บหนุนให้ระเบียบข้อมูลขององค์กรเกิดผลในการควบคุมความประพฤติโดยที่

ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ในกรอบระเบียบวินัยและมีศีลธรรมอันดีงาม

4. สร้างสามัคคีธรรมขึ้นในหมู่คณะ และก่อให้เกิดพลังร่วม (Group of force)

อันสามารถดำเนินอุปสรรคทั้งหลายขององค์การได้

5. เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในองค์การกับนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ

6. ชูใจให้เจ้าหน้าที่ในองค์การ มีเจตคติที่ดีต่องค์การ และมีความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่องค์การ

7. ทำให้เกิดความเชื่อมั่น มั่นคงทางใจ และสร้างความสำเร็จในองค์การที่ตนปฏิบัติงานอยู่ และทำงานอยู่นานเท่านาน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดขวัญ

คํานิยันต์พุทธ (2543) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดขวัญดังนี้

ปัจจัยทางด้านบุคคลและปัจจัยทางด้านวัตถุ

1. ปัจจัยทางด้านบุคคลประกอบด้วย

1.1 ลักษณะท่าทีและบทบาทของผู้บริหาร

1.2 สถานภาพและการยอมรับนับถือ

1.3 ความร่วมมือของเพื่อนร่วมงาน และเติมใจที่จะใช้ความรู้ความสามารถในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.4 สุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน สุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง สุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต รวมทั้งอารมณ์ของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

2. ปัจจัยทางด้านวัตถุประกอบด้วย

2.1 ผลประโยชน์เกื้อกูล

2.2 โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน การมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น

2.3 สภาพการปฏิบัติงาน ควรจัดสภาพการทำงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

2.4 ความพึงพอใจต่อวัตถุประสงค์หลักและนโยบายการดำเนินงานขององค์การ

2.5 ความพึงพอใจในหน้าที่การทำงานที่มีอยู่

2.6 ความมั่นคงปลอดภัย

2.7 การติดต่อสื่อสาร

การเสริมสร้างขวัญและมั่นคงขวัญ

ประยุทธ์ วงศ์อนุตร โกรก (2535) ได้กล่าวถึงวิธีการเพิ่มขวัญในการทำงาน ดังนี้

1. การแบ่งผลประโยชน์ เป็นการให้พนักงานมีผลประโยชน์ตอบแทนจากสิ่งที่ตนเองปฏิบัติโดยการตอบแทนด้านเศรษฐกิจ การแบ่งผลกำไรให้ นอกจากได้ค่าตอบแทนในด้านวัตถุ ก็ได้รับผลตอบแทนในเงินสดเช่นเดียวก็อ พนักงานจะรู้สึกถึงความสำคัญที่หน่วยงานนั้นปฏิบัติต่อตนอย่างมีน้ำใจ ให้โอกาสในการแสดงความสามารถ ให้ค่าตอบแทนเป็นรางวัล

2. จัดแหล่งสนับสนุนการ เป็นการจัดการให้พนักงานมีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจและนิสโนสร เป็นที่เล่นกีฬา คนตระ มีงานสังสรรค์ตามโอกาส เพื่อลดความซึ้งซึ้งจากการประจำไปออกงาน ให้พนักงานได้พักผ่อนทำความรู้จัก สร้างความคุ้นเคยสนิทสนมและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

3. การพบปะผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานต่าง ๆ ควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อมาเยี่ยมเยือนพนักงาน โดยให้คำแนะนำ จัดรายการอภิปราย จัดงานพบปะสังสรรค์ จัดทำโปสเตอร์คำขวัญต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรม

4. การจัดผู้แนะนำปรึกษาทางด้านการทำงาน เป็นลักษณะการนำการแนะนำแนวทางมาใช้เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่พนักงานและฝ่ายบริหาร

5. การเข้าถึงปัญหาของพนักงาน วิธีนี้ใช้กันมาก โดยมักใช้วิธีการพัฒนากลุ่มสัมมلنช์ ภายในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพราะมนุษยสัมพันธ์สามารถนำมาริเริ่งรายบุคคลและกลุ่มด้วย

ศักดิ์สิทธิ์ พันธ์เที่ย (2538) ได้อธิบายถึงการเสริมสร้างขวัญดังนี้

1. สร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานเพื่อขับเคลื่อนความสำเร็จ ทัศนคติที่ดีต้องการทำงานของผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชาทัศนคติโดยทั่วไปหมายถึงความรู้สึกหรืออารมณ์ที่จะกระทำในการรับหรือปฏิเสธต่อบุคคล กลุ่มชน ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่สุดควรจะได้รับการส่งเสริมหรือสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่บุคคลในหน่วยงาน

2. การกำหนดมาตรฐานในการทำงาน การจัดให้มีระบบการประเมินผลงานเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน สั่งปลีบัน โยก้ายหน้าที่การทำงาน การสร้างมาตรฐานที่เชื่อถือได้จะสามารถป้องกันการล้าอึย แต่อดีตได้ซึ่งเป็นหนทางทำให้ขวัญเสื่อมและขาดแรงจูงใจ

3. เมินเดือนและค่าจ้าง บุคลากรที่ปฏิบัติงานย่อมมีความหวังจะได้รับค่าตอบแทนเพื่อการดำรงชีพ เพราะฉะนั้นเมินเดือนและค่าจ้าง จึงมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน จริงอยู่อัตราค่าจ้างที่เป็นธรรมนั้น มิใช่เป็นเครื่องประทับใจวัฒนธรรมเดิมอย่างเดียว เพราะยังมีสาเหตุอื่นที่ทำให้หัวใหญ่เดือน แต่บ่างไรก็ตามค่าจ้างที่เป็นธรรมนั้น เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งทำให้คนหัวใหญ่ดี

4. ความพึงพอใจในงานที่ทำ หัวใหญ่เกิดขึ้นด้วยความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ ถ้ามีงานนั้นเปิดโอกาสให้คนได้ใช้ความชำนาญและความคิดครีเอทีฟของคนมากเท่าไหร่ คนยิ่งจะพอใจในงานที่ทำมากขึ้น ดังนั้นงานที่ทำ ด้วยใจรักย่อมจะเกิดผลและมีประสิทธิภาพมากกว่างานที่ทำด้วยความจำใจหรืออุกบังคับ

5. ความเป็นหน่วยหนึ่งของงานในองค์การหนึ่งๆ ย่อมมีกลุ่มสังคมเกิดขึ้นในองค์การนั้น เช่น กลุ่มผู้สอนใจในกลุ่มต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติงานในกลุ่มใดก็อย่างเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มนั้น ต้องการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม แม้จะมาสนใจในงานมากนัก ก็อาจทำใหหัวใหญ่ได้ เมื่อหัวใหญ่ของกลุ่มนี้ดีขึ้น จะเป็นผลกระแทกใหหัวใหญ่ส่วนรวมขององค์การดีขึ้น ไปด้วย

6. สัมพันธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเป็นสิ่งจูงใจทำให้เกิดหัวใหญ่ดีขึ้น ความสัมพันธ์นี้ตั้งอยู่บนฐานแห่งความเคารพนับถือให้เกียรติแก่กัน รักและเคารพซึ่งกันและกัน มีความประณญาตต่อกันจะช่วยสร้างหัวใหญ่ขององค์การ ได้เป็นอย่างดี

กมลรัตน์ ธนาพประภัค (2544) ได้อธิบายถึงการสร้างหัวใหญ่และกำลังใจดังนี้

1. หัวใหญ่และกำลังใจสามารถสร้างได้ตั้งแต่เริ่มงาน เช่นการกำหนด Job Description ที่ชัดเจนตั้งแต่แรกเข้างาน เพื่อให้ขอบเขตและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอย่างชัดเจน หรือมีระบบพีเลี้ยง เพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมในการทำงานขององค์การและสามารถปรับตัวได้

2. องค์การควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของพนักงาน ทำให้เกิดความมั่นใจในความปลอดภัยในการทำงาน

3. เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ มีระบบการบริการหารือในรูปแบบตัวแทนจากพนักงานระดับต่าง ๆ

4. สร้างความรู้สึกให้พนักงานรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าขององค์การ

สัมพันธ์ แหล่งป้าหมูน (2543: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดหัวใหญ่และการสำรวจหัวใหญ่ดังนี้

วิธีการวัดขวัญ

1. การสัมภาษณ์
2. แบบสอบถามความคิดเห็น
3. มาตราวัดทัศนคติ
4. แบบทดสอบ Projective และวิธีการทางอ้อมอื่น ๆ
5. การสังเกต
6. สังคมนิติ

การสำรวจกำลังขวัญ (Morale Surveys)

การสำรวจกำลังขวัญของผู้ปฏิบัติงานควรจะพิจารณาเรื่องที่จะกระทบกระเทือนกำลังขวัญของผู้ปฏิบัติงานดังต่อไปนี้ประกอบด้วยคือ

1. ตำแหน่ง หน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน
2. ความสำเร็จในงาน (Success of the employees)
3. การควบคุมงาน (Supervision)
4. สภาพการทำงาน (Working Conditions)
5. รายละเอียดของเงินเดือนและการให้รางวัล
6. วิธีการจ่ายเงินค่าแรง ๆ
7. เรื่องอื่น ๆ

ลักษณะของคนหรือกลุ่มนักคลที่มีขวัญดี

เสนาะ ติยะร (2532) กล่าวว่าคนที่มีขวัญดีจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เต็มใจที่จะร่วมทำงานเพื่อให้จุดประสงค์ขององค์กรบรรลุผล
2. มีความจริงก้าวติดต่องค์การ
3. อุ่นในระเบียบวินัยและเต็มใจที่จะทำงานภายใต้ข้อบังคับด่าง ๆ
4. แม้องค์การนี้จะมีปัญหาอย่างไรก็จะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะแก้ไขปัญหานั้น ๆ

ให้อุ่นร่วมไปได้

5. มีความสนใจในงานอย่างมาก
6. มีความคิดริเริ่ม
7. มีความภาคภูมิใจ

สร้อยตรีระกูล (ติวียนันท์) อรรถมานะ (2545) กล่าวว่า ขวัญดีเป็นสิ่งที่ผู้บริหารชื่น

ชอบมาก เพราะเมื่อเอามาใช้หรือสิ่งประกอบด้านการบริหารอื่น ๆ nanopakเข้ากันขวัญดีแล้วการบริหารก็จะสำเร็จลุล่วงໄ้ด ซึ่งขวัญดี คือความตั้งใจของสมาชิกในองค์การที่จะเข้าร่วมในกิจกรรม

ทั้งหลายของกลุ่มมากกว่าหรือเท่ากับระดับความคาดหวังปกติ ปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมี พลังใจหรือผลลัพธ์งานมากกว่าที่เป็นอยู่ ดังนั้นหัวญี่ดีจะมีอยู่เมื่อความพึงพอใจในงาน (job satisfaction) อยู่ในระดับสูง

ลักษณะของคนหรือกลุ่มนักคลอดที่มีหัวญี่ดี

เสนาะ ติยะร (2532) กล่าวว่าคนที่มีลักษณะหัวญี่ดีหรือหัวญี่ไม่ดีจะแสดงออกในรูปของ การเมื่อหน่ายงาน ขาดความเต็มใจที่จะทำงานระเบียบวินัย เสื่อชา ไม่ยอมมาทำงาน ไม่ชอบเพื่อนร่วมงาน และแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่าง ๆ

สร้อยศรีภูต (ติยาณนท์) อรรถนานะ(2545) กล่าวว่า หัวญี่ดีจะสังเกตเห็นได้ว่าเกิดมี ความรู้สึกหรือปรากฏการณ์ทางลบเพิ่มขึ้น เช่น สัมพันธภาพของบุคคลในองค์กรจะห่างเหิน เย็นชา การติดต่อสื่อสารจะมีในเฉพาะกลุ่มเล็ก ๆ การพูดจาเย็บหมันจะเกิดขึ้นเนื่อง ๆ นอกจากนี้ยังมี ความรู้สึกที่ข้องใจสังสัยกันอยู่เสมอ และเหตุการณ์เพียงเล็ก ๆ น้อยๆ เหล่านี้ อาจนำไปสู่ความรู้สึก ไม่พอใจอย่างรุนแรงได้ด้วย บุคคลจะเกิดความท้อถอย รู้สึกเบื่องาน ไม่ชอบงาน

ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) ได้อธิบายแนวคิดทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg ไว้ว่า Frederick Herzberg ได้แบ่งปัจจัยการงานออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Motivation factor) หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิด แรงจูงใจในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น ทำให้บุคคลเกิด ความพึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยที่ผลักดัน ให้เกิดแรงจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยกย่องชมเชย การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน โอกาสในการเจริญก้าวหน้า การมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก ปัจจัยดังกล่าวทำให้บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดในด้านดี

2. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene factor) หมายถึงปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่ พึงพอใจในงานที่ทำ ไม่ให้ปัจจัยที่จูงใจโดยตรงในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ได้แก่ นโยบาย และการบริหารงานขององค์การ การบังคับบัญชา ความสมัพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์การ อัตรา ค่าจ้าง ความมั่นคง สภาพการทำงาน สถานภาพในการทำงาน

ปัจจัยกระตุ้นให้เกิดแรงเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลมีความกระตือรือร้น และพยายามทำงาน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเมื่อต้องการจูงใจในการทำงานของบุคคล ผู้บริหารจึงควร มองหมายงานที่ทำทายให้บุคคลมีความรับผิดชอบสูงขึ้น ตลอดจนสนับสนุนให้เลื่อนตำแหน่ง สูงขึ้น จะทำให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

หากขาดปัจจัยสุขอนามัย อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่พนักงานได้ เช่น การนัดหยุดงานของบริษัทห้างร้านหรือโรงงาน เพื่อเรียกร้องค่าจ้างแรงงาน ผู้บริหารจึงมักจัดโครงการด้านผลประโยชน์พิเศษต่าง ๆ เพื่อให้คนทำงานพอใจ แต่จริง ๆ แล้วเป็นเพียงสิ่งที่พยุง หรือชาร์จรักษาไว้ และป้องกันไม่ให้พนักงานเกิดความไม่พอใจ และรวมตัวกันเรียกร้องหรือต่อรองเท่านั้น ปัจจัยสุขอนามัยไม่ใช่เป็นสิ่งงูงใจที่จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่ถือเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่จะป้องกันไม่ให้คนไม่พอใจในงานที่ทำอยู่ท่านั้น

จากทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาสำรวจข้อมูลในการทำงานของพนักงานและนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มระดับข้อมูลในการทำงานให้สูงขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารีลักษณ์ แก้ววิเศษ (2538) ได้ศึกษาเรื่องข้อมูลในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) สาขาภาคเหนือ พบว่าข้อมูลของพนักงาน มีระดับข้อมูลโดยรวมปานกลางค่อนข้างสูง โดยข้อมูลในเรื่องโอกาสความก้าวหน้าในงาน ความภูมิใจ และพอใจในงานที่ทำ นโยบายและการบริหารงานของธนาคารและเรื่องผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับสูง สำหรับเรื่องรายได้ สภาพแวดล้อมในการทำงาน เรื่องความปลอดภัยในงานที่ทำและอาชีพ มีข้อมูลในระดับปานกลาง ส่วนเรื่องปริมาณงานและสภาพงาน เพื่อนร่วมงาน ข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ

คงศักดิ์ พงษ์มณี (2541) ได้ศึกษาเรื่องข้อมูลและกำลังใจของผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียน นักเรียนศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย พบว่าในภาพรวมแล้วผู้ช่วยผู้อำนวยการมีระดับข้อมูลและกำลังใจอยู่ในระดับสูงในปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ความสำเร็จ นโยบายและการบริหารงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความมั่นคงและความสมั้นทึ่งระหว่างบุคลากรในที่ทำงาน และปัจจัยที่มีระดับข้อมูลและกำลังใจในระดับปานกลาง ได้แก่ เงินเดือน ความก้าวหน้า การยอมรับในความสำเร็จ การบุกรุกของบังคับบัญชา และสภาพแวดล้อมการทำงาน

แสงอุทัย สุวรรณ์โชติ (2544) ได้ศึกษาเรื่องข้อมูลและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับข้อมูลของข้าราชการสำนักงานป้ำไม้เขตเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเงินเดือนต่างกัน มีระดับข้อมูลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ อายุราชการและตำแหน่งต่างกัน มีระดับข้อมูลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความพึงพอใจในงานด้านลักษณะงาน สภาพการทำงาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วมงาน และความก้าวหน้ามีความสัมพันธ์กับข้อมูลของข้าราชการสำนักงานป้าไม้เขตเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการศึกษาบ่งว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุราชการ และปัจจัยความพึงพอใจใน

งานด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วมงาน ความก้าวหน้า และสภาพการทำงาน มีอัตรา率ร่วมกันในการทำนายข้อมูลของข้าราชการสำนักงานป้าไม้เขตเชียงใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุ่งรัตน์ พานธงรักษ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องข้อมูลในการทำงานของพนักงานตรวจสอบแก้ไข เหตุการณ์โทรศัพท์สาธารณะบริษัทที่โถที่จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ดูแลแบบสอบถามตามที่มีสถานที่ปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีอายุแตกต่างกัน มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีข้อมูลใน การทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีข้อมูลในการทำงานสูงทุกด้าน ได้แก่ ความกระตือรือร้น ในการทำงาน ความตั้งใจที่จะร่วมมือกันทำงานเพื่อต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ ความเชื่อมั่นในองค์กรที่ ตนเองทำงาน ความรู้สึกอนุรุ่นใจในการทำงาน และความมั่นใจในอนาคตของตนเองในสถานที่ทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงเริ่มนำกิจการด้านการออมสินมาใช้เป็น ครั้งแรก ในปี พุทธศักราช 2450 โดยได้ทดลองตั้งธนาคารรับฝากเงินขึ้นเรียกว่า "แบงค์ลีฟอเทีย" ณ พระตำหนักสวนจิตรลดlaufa (ในบริเวณสวนป่าสักกวน) ซึ่งเป็นวังที่ประทับของพระองค์ สำหรับให้ มหาดเล็ก และข้าราชการบริพารของพระองค์ ได้เรียนรู้วิธีการดำเนินงานของธนาคาร และส่งเสริมนิสัย รักการออม

ต่อมาในปี พุทธศักราช 2456 ได้โปรดให้ตราพระราชบัญญัติคลังออมสิน พ.ศ.2456 ขึ้น และประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2456 เป็นต้นมา เรียกว่า "คลังออมสิน" สังกัดกระทรวง

พระคลังมหาสมบัติ ครั้นถึงรัฐบาลสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระชนม์ถึง ความสำคัญของคลังออมสิน และทรงห่วงใยกิจการของคลังออมสินในขณะนั้น ที่ไม่เจริญก้าวหน้า เท่าที่ควร จึงทรงมีพระราชดำริให้โอนกิจการคลังออมสินไปสังกัด กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวง พาณิชย์และคมนาคม มีฐานะเป็นแผนกคลังออมสินในกองบัญชี เพื่อให้กิจการคลังออมสิน เจริญก้าวหน้าขึ้น ในปี 2476 คณะรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของคลังออมสิน ในการทำหน้าที่ ระดมเงินทุน เพื่อการปรับปรุงเศรษฐกิจของประเทศไทย จึงได้ส่งเสริมและปรับปรุงคลังออมสิน ทั้งใน ด้านการบริหารงาน โดยยกฐานะแผนกคลังออมสินเป็น "กองคลังออมสิน"

การก่อตั้งธนาคารออมสิน

รัฐบาลในสมัยหลวงปะดิษฐ์มนูธรรม (นายปรีด พนมยงค์) เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ สนับสนุนให้คลังออมสินเปลี่ยนฐานะเป็น "ธนาคารออมสิน" เพื่อทำหน้าที่การธนาคาร และเป็น สถาบันการออมทรัพย์ที่สมบูรณ์แบบเช่นเดียวกับนานาประเทศ โดยตราพระราชบัญญัติธนาคาร

ออมสิน พ.ศ.2489 มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคือ "เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพแห่งสังคมในทางทั่วไป" และให้รับโอนทรัพย์สิน และกิจการคลังออมสินจากกรมไปรษณีย์โทรเลขมาดำเนินงานต่อไป

ในปัจจุบันธนาคารออมสินมีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นรัฐวิสาหกิจ ในรูปของ สถาบันการเงินที่มีรัฐบาลเป็นประธาน อยู่ภายใต้กำกับโดยทั่วไปของกระทรวงการคลัง มีสาขา 588 สาขาทั่วประเทศและมีจำนวนพนักงานและลูกจ้างทั้งสิ้น 9,626 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 กิจกรรมธนาคารออมสินได้มีการขยายตัวมากยิ่งขึ้นจาก การประกอบธุรกิจด้านเงินฝากและให้บริการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 เป็นต้นมา ได้มีการออกธุรกิจใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น ธุรกิจส่งเสริมห่วงโซ่อุปทานและครอบครัว, การให้เงินผู้ประกอบต่าง ๆ เป็นต้น เป็นผลให้ธนาคารมี ผลการประกอบการดีมากขึ้น แต่ในปัจจุบันธนาคารออมสินยังได้มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์องค์กรใหม่ โดยการนำสีทอง และสีชนพูนมาเป็นโทนสีหลักของเอกลักษณ์องค์กรใหม่ ของธนาคาร ด้วยการสร้างเอกลักษณ์องค์กรใหม่ ให้ก้าวทันต่อโลกปัจจุบัน โดยทั่วไป ไว้ว่าความสำเร็จ แล้วเป็นมิตรกับลูกค้าและประชาชนทุกระดับ ตลอดจนกับการเป็นสถาบันการเงินที่รับใช้สังคมไทยมาอย่างนาน ทั้งนี้เพื่อให้ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่มีความโดดเด่น ทันสมัย มั่นคง และมีความเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่งองค์การ อันจะเสริมสร้างให้วิสัยทัศน์การเป็นยิ่งกว่าธนาคาร ของธนาคารมีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

วัลย์ทัศน์ของธนาคารออมสิน

เป็นสถาบันที่มั่นคงของประเทศไทย เพื่อการออมและการลงทุน การสร้างเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาประเทศไทย และการบริการทางการเงินที่ครบวงจรแก่ประชาชนทุกระดับทั่วประเทศ พันธกิจของธนาคารออมสิน

1. เป็นสถาบันการออมของประเทศไทย
2. เป็นสถาบันที่ดำเนินงานสนองนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
3. เป็นสถาบันการลงทุนเพื่อการพัฒนา
4. เป็นสถาบันการเงินที่คำร้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล